Nr. 246. w Srodę dnia 21. Października 1857

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO.

PRZEDPŁATA:
ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 tal. 20 sgr.
na całe Prusy 2 tal.

INSERATY:
1 sgr. 3 fen. od wiersza na ½ szerokości
przyjmują się tylko w expedycyi.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornéj W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamieński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości Gaz. W. Ks. Pozn.

Sanssouci, 20. Października o godz. 9éj z rana. – Najj. Pan wstał z łóżka na godzinę i nie czuł się przez to bardzo unużonym. W nocy spał spokojnie przez 8 godzin.

Londyn, 19. Października po południu o godzinie 2. min. 30. Na posiedzeniu nadzwyczajnem dyrektorów banku angielskiego podniesiono diskonto z 7 na 8 proc. Konsole spadły w skutek tego na 88⅛. 3proc. rentę z Paryża notowano popołudniu 67.

Kopenhaga, 19. Października. Królewskim otwartym listem, datowanym z Glücksburga dnia 15. Października została zwołaną rada państwa na dzień 14. Stycznia.

Telegraficzne wiadomości.

Paryż, 17. Października. — Zaręczają na giełdzie, że gotowizna w banku francuskim powiększyła się od zeszłéj środy o 4 miliony fr. Bank bardzo jest ostrożnym co do papierów, które nie pochodzą z rzeczywistych handlowych interesów.

Paryż, 18. Października. — Ani wczoraj wieczorem, ani dziś w południe nie zawierano żadnych interesów na bulewarach. Spekulanci mówią, że mała giełda całkiem ustanie i że tylko na urzędowéj giełdzie toczyć się będą układy.

Dziś po południu wyjedzie cesarz do Compiegne.

Londyn, 19. Października. — Według wiadomości z Nowego Jorku z d. 8. b. m., przesilenie pieniężne bardzo się rozszerza. Wszędzie banki i różne domy znakomite kupieckie przestają płacić, czyli innemi słowy bankrutują. Pieniądz coraz jest rzadszy i bardzo poszukiwany. Kursa weksli nie są oznaczone i wszystkie papiery nie mają pokupu. Ceny bawełny znacznie spadły.

Berlin, 20. Października. — Najj. Pan raczył zamianować nadinspektora budowniczego Meyera w Bydgoszczy radzcą budowniczym, tudzież fizyka powiatowego Dra Rheindorfa w Neuss, Dra Limana w Nauen i Dra Hausnera w Boppardzie radzcami zdrowia.

Berlin, 19. Października. — Wczorajsza korespondencya mówi, że rząd pruski zaproponował przed niedawnym czasem, aby państwa należące do związku celnego porozumiały się z sobą na konferencyi we względzie biletów kasowych. Państwa związkowe zgodziły się na propozycyą i w skutek tego zostały zaproszone przez Prusy na konferencyą, która się zbierze w połowie Listopada.

— Deputacya dyrektorów banków prywatnych była wczoraj na posłuchaniu u ministra skarbu celem przedłożenia jemu życzeń swoich. Zapytali więc pana ministra, czyliby królewskie władze prowincyalne nie mogły być upoważnione do przyjmowania banknotów banków, które od rządu potwierdzonemi zostały. Minister, jak można było przewidzieć, dał odmowną odpowiedź. Natomiast ułożyli się między sobą dyrektorowie owych banków, iż przyjmować będą wzajemnie swoje banknoty. Banki więc prywatne wymieniać będą między sobą bankowe swe bilety na ułatwienie interesów.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 15. Października. — Wypis z protokułu sekretaryatu stanu Królestwa Polskiego: Z Bożéj łaski my Alexander II. cesarz i samowładzca wszech Rosyi, król polski, wielki książę finlandzki etc., etc., etc. Zważywszy, że dobra rządowe Preny, z przyległościami, położone w powiecie maryampolskim, gubernii augustowskiéj, przez dekret Najj Fryderyka Augusta, króla saskiego, ks. warszawskiego, z dnia 8. Marca 1808 r., pozostawione w posesyi emfiteutycznéj księcia Alexandra Sapiehy i trzech jego braci stryjecznych: Jana, Mikołaja i Pawła książąt Sapiehów, jako sukcesorów księcia Kazimierza Sapiehy, — przez przeciąg lat 50, — z powodu upływu tego terminu, wracają do zarządu skarbu Królestwaa Polskiego od dnia 7. Lipca 1857 roku, na przedstawienie rady administracyjnéj naszego Królestwa Polskiego, postanowiliśmy i stanowiemy:

Artykuł I. Dobra Preny, z przyległościami, położone w pow. maryampolskim, gubernii Augustowskiéj, mieć będą urządzoną hipotekę, jako własność skarbu Królestwa Polskiego, na zasadzie postanowienia najwyższego z 24. Stycznia 1826 r.

Art. 2. Komisyę rządową przychodów i skarbu upoważniamy do przystąpienia z dobrami Premy, z przyległościami, do towarzystwa kredytowego ziemskiego, według przepisów prawa o pożyczkach w nowych listach zastawnych z dnia 20. Kwietnia 1853 r.

Art. 3. Wykonanie niniejszego ukazu, który w dzienniku praw ma być umieszczony, komisyom rządowym: przychodów i skarbu, oraz sprawiedliwości, w czem do któréj należy, polecamy.

Dan w Peterhofie, d. 7. Sierpnia 1857 roku.

(podpisano) Alexander.
Przez cesarza i króla,
minister sekretarz stanu, J. Tymowski.

Rada administracyjna Królestwa Polskiego postanowiła: rzeka Pyś v. Pisna, w całym jéj biegu od granicy pruskiéj aż do ujścia w rzekę Narew, za spławną uznaną zostaje. Zadne zakłady wodne nie mają być odtąd na rzece Pyś v. Pisna budowane bez szczególnego pozwolenia rządu; stawianie jazów dla łowienia ryb i wszelkich innych przeszkód tamujących wolny przepływ wód, bezwarunkowo zabrania się. Trzy młyny przy ujściu rzeki Pyś v. Pisna położone, z których jeden pływak, a dwa drugie przy brzegach rzeki na palach zbudowane, wszystkie trzy o kołach łopatkowych, zwykle przy pływakach używanych, nie mogą być na przyszłość tak co do konstrukcyi kół, jak niemniéj wysokości wody roboczéj w niczem zmienione bez pozwolenia rządu; nadto mają mieć w groblach wstrzymujących wodę roboczą, otwory dogodne dla przejścia tratew i wszelkich statków bez żadnéj przeszkody; z tego powodu stan ich teraźniejszy ma być zaraz po ogłoszeniu niniejszego postanowienia protokularnie przez miejscową władzę techniczną opisany. Mosty stałe na rzece téj stojące, mają być kosztem skarbu przerobione, lub innym rodzajem komunikacyi zastąpione, tak aby statki spławne wszelkiego rodzaju nie doznały żadnéj przeszkody w przepływie.

— We wszystkich dziennikach warszawskich z d. 12. t. m. czytamy następującą jednobrzmiącą wiadomość: »Otrzymaną tu została nader radośna wiadomość, że najmiłościwiéj zatwierdzone zostało postanowienie o stypendyach dla przygotowania zdolnych architektów, inżynierów cywilnych, agronomów, mechaników, chemików, rzeźbiarzy, malarzy i nauczycieli tychże przedmiotów, oraz o stypendyach dla biednych, odznaczających się sprawowaniem i postępem w naukach uczniów wszystkich szkół okręgu naukowego warszawskiego. Jest to nowy dowód troskliwości Najj. Pana o uczącéj się młodzieży, który nie wątpimy, przez cały kraj przyjęty zostanie z najżywszą wdzięcznością.«

Warszawa, 16. Października. — Opisując wjazd Najj. Państwa do Warszawy, opuściliśmy jedną okoliczność, która ze względu na ważność swoją, należy do znaczniejszych w kronice naszéj faktów. Jest to chwila, w któréj z całym orszakiem pochodowym, Najj. Państwo zbliżyli się do kościoła św. Alexandra, przed podwojami którego, na czele licznego duchowieństwa, oczekiwał na spotkanie ich ces. król. Mości, najdostojniejszy ks. Fijałkowski, arcybiskup warszawski. Za przybyciem więc do téj świątyni, Najj. Pan raczył się zatrzymać; następnie przystąpić ku arcypasterzowi, a zdjąwszy kask z głowy, przyjął od tegoż arcypasterza wodę święconą, i przeżegnawszy się, ucałował podany krzyż święty. Była to chwila jedna z najuroczystszych, kiedy Najj. monarcha, w obec tysiąca wojsk swoich i ludu, oddawał hołd religijny jedynemu Bogu, zlewającemu na głowy koronowane obojga ich cesarskie Mości, błogosławieństwo swoje, przez ręce arcypasterza, mającego szczęście spotykać w murach tego grodu, Najj. Państwo.

— Rada administracyjna Królestwa, postanowiła: Antoni Słomiński, postanowieniem rady Administracyjnéj z dnia 7. Czerwca 1853 roku i Wincenty Uleniecki, postanowieniem rady administracyjnéj z d. 13. Maja 1853 r., na konfiskatę majątku skazani, wracają do używania praw cywilnych; pierwszy od dnia 17. Lipca r. b., a drugi od dnia 25. Marca r. b., jako dat najwyżéj im udzielonych ułaskawień. Majątek jakiby od tychże dat stał się którego z nich własnością, nie ulega już konfiskacie, któréj kutki rozciągają się tylko do funduszów wykrytych lub wykryć się jeszcze mogących, jakie tenże Słomiński Uleniecki, przed datą wyrzeczenia konfiskaty posiadali, lub też jakie na nich po tę datę jakiembąć prawem przypadają.

— Wykonaniem pomnika, jak z woli najmił. monarchy, ma być wzniesionym na uczczenie pamięci księdza Kordeckiego, który przyczynił się do obrony Częstochowy w r. 1655 przeciw napadowi Szwedów, zajmuje się bawiący obecnie w Warszawie artysta p. Statler. Kurator okręgu naukowego warszawskiego, pragnąc przyjść w pomoc uskutecznieniu dzieła tego, wyznaczyć raczył na ten cel stósowny lokal w pałacu Kazimierowskim, obok szkoły sztuk pięknych, na pracownię dla p. Statlera, w któréj z całą dogodnością będzie się mógł zająć powierzoną mu pracą. (K. Warsz.)

Rosya.

Wiadomości z linii Lezgińskiéj.

Wojska oddziału Lezgińskiego, które działały w górach pod dowództwem jenerał-lejtnanta barona Wrewskiego, wróciły obecnie na równinę, i tam zakończona została trudna wyprawa przedsięwzięta dla zniszczenia gminy Didojskiéj i przeprowadzenia dróg dogodnych do téj górzystéj i nieprzystępnéj okolicy. Działania oddziału Lezgińskiego, do 22. Sierpnia podane były poprzednio; Didojska gmina została ostatecznie zburzoną, auły obalone, zbiory poniszczone, a przez góry i lasy, broniących dotąd mieszkań Didojców, przeprowadzone zostały drogi, któremi można będzie do nich znowu się udać. Zburzenie gminy Didojskiéj strwożyło Szamila: pomimo iż siły jego są skoncentrowane w Salatawii, któréj obrona jest dlań najważniejszą, wysłał on do Dido syna swego Kazi Machometa, z bandą wynoszącą od 2—3000 ludzi. Zwiększenie się atoli liczby nieprzyjaciół nie przeszkodziło oddziałowi Lezgińskiemu dokonać swego dzieła; zniszczywszy w wąwozie Kideros-Ckali auły i zboża, oddział ten przeszedł do bogatych aułów Wecal i Chabia, które zrównał z ziemią. Cała przestrzeń kraju nieprzyjacielskiego od Kapuczi do Tuszetu zniszczoną została.

26. Sierpnia przedsięwziętym został odwrót, lecz górale zajęli wzgórza położone z tyłu oddziału i poczęli dawać doń ognia z działa. Jenerał-lejtn. Wrewski wstrzymał odwrót i atakował nieprzyjaciela 3 kolumnami; strome wzgórza zostały zdobyte, a nieprzyjaciel ratował się ucieczką do wąwozu Kidero, przez co dozwolił naszym wojskom przejść te wzgórza. Strata nasza w téj rozprawie wynosi jednego ranionego oberoficera, oraz jednego zabitego i 11tu ranionych żołnierzy; nieprzyjaciel zostawił na miejscu wielu trupów. 27. oddział doszedł do granicy gminy Kapuczyńskiéj, a 28. zszedł z gór do Szuageri.

Francya.

Paryż, 15. Października. — Monitor umieszcza dziś wykaz dochodów z podatków bezpośrednich w ciągu 9 miesięcy roku bieżącego. Wynoszą one 781,083,000 fr., więcéj przeto 26,865,000 fr. niż w roku 1856.

— Królowa hiszpańska Izabela zdaje się, że chce być sama ministrem prezydentem swego kraju. Gdy to swe życzenie oświadczyła panu Brawo Murillo, ten odmówił jéj podjąć się utworzenia nowego ministerstwa, a tak Hiszpania przybiera postać niepewną, chwiejącą się.

— Giełda i dziś była wątłą, choć kursa londyńskie o $\frac{1}{8}$ wyżéj stały, niż wczoraj. Spekulantów tutejszych owładnęła jakaś bojaźń; złe położenie pieniężnych targów w innych miejscach oddziaływa i u nas. Tutejszy bank dokłada wszelkich starań, aby przeszkodzić zbyt prędkiemu odpływowi gotówki. Potrzeby atoli są zbyteczne, a najbardziéj dla tego, że wielcy bankierzy niezliczoną moc weksli, które sobie nawzajem wystawiają, oddają do banku, aby za pomocą otrzymanych pieniędzy ciągnąć korzyści z obecnéj kryzys.

— Meyerbeer opuścił Paryż. Zdąża on do Nizzy do swéj choréj córki. W miesiącu Marcu spodziewany z powrotem w Paryżu. Komiczna opera jego ma być w ówczas przedstawioną w Paryżu.

(Kor. Cz.) Posiedzenie roczne akademii sztuk pięknych odbyło się dnia 4. b. m. w obec licznie zebranéj publiczności, pomimo, że pora roku nie jest stósowną do licznych zebrań. Sekretarz dożywotni p. Halewy czytał bardzo interesującą pracę »O życiu Dawida d'Angers« zmarłego w tym roku snycerza.

Dawid d'Anger oprócz znamienitych dzieł snycerskich zostawił w rękopiśmie interesujące notatki. Z tych wyjątki przytaczał p. Halewy z wielkiem zajęciem publiczności. I tak: wiadomo, że Dawid jest autorem pięknéj statuy jenerała Bonchamp jednego z dowódzców armii wandejskiéj. Dziwiło to niepomału niewiadomych rzeczy, że republikański talent uczcił pamięć wodza rojalistowskiego. Z pierwotnéj notatki snycerza dowiedzieliśmy się rozwiązania zagadki. »Ojciec mój (mówi Dawid d'Angers) był jednym z 5000 więźniów zamkniętych w kościele św. Florentego. Bonchamp umierając, prosił za nim i zyskał ułaskawienie. Chciałem wypłacić czem bądź dług wdzięczności.« I ja też przytaczając ten piękny rys szczytnéj duszy Dawida radbym złożyć na grobie szczerego, żarliwego a co większa, niezmiennego naszego przyjaciela skromny hołd pamięci.

Nieobecność cesarza w Paryżu przedłuży się zapewne aż do końca miesiąca. Między 15. a 20. spodziewa się Marsylia odwiedzin cesarskich. Niesłychana pomyślność sprzyja temu portowemu miastu. Ułatwienie komunikacyi i wojna wschodnia rozwinęły w nadzwyczajny sposób handel tego miasta.

Cena gruntu rośnie w postępie nierównie więcéj przyspieszonym jak w Paryżu. Budują pałac cesarski, katedry wydrążają i już kończą trzeci port, który dziesięć razy będzie obszerniejszy od pierwszego portu de la Cannebière.

Budują giełdę, sam pałac zakupiony na pomieszczenie jéj kosztuje 4 miliony czterykroćstotysięcy franków!! Jeżeli jak się spodziewać należy projekt przekopu międzymorza Suez uskuteczniony zostanie, trudno obliczyć następstw tj. wpływu, jaki wywrze to przedsięwzięcie na stolicę prowincyi.

Sąd kasacyjny odrzucił rekurs kapitana Dineau. Rodzina udała się drogą łaski do cesarza. Prośby podano cesarzowi w obozie. Liczne i potężne wpływy działają za i przeciw ułaskawieniu. Jeden dziennik wychodzący w Paryżu krytykując dążności dziennikarzy krajowych, wziął za złe Gazecie codziennéj, że się rozwodzi z ulubieniem nad szczegółami tego smutnego dramatu. Nie zgadzam się w tym punkcie z autorem artykułu gromiącego. Jeżeli co może dać wyobrażenie sprawiedliwości we Francyi, to sprawozdanie sądów tak cywilnych jako i wojskowych. Urzędnicy sądowi wszystkich krajów a mianowicie północnych, powinniby na naukę wywydów i wyroków przybywać do Francyi. Przestępstw uniknąć trudno, ale kraj, w którym bezkarność jest nie znana, kraj, w którym żadne wpływy, żadne środki kojące nie są w stanie sumienności sędziów nadwerężyć, kraj taki nie straci na tem, kiedy procesa jego głośnemi się staną. Tylko zła wiara i interes może szukać w kolumnach gazety sądowéj argumentów przeciw moralności Francyi. Właśnie proces Doineau jest dowodem najoczywistszym wysokiego stopnia pieczołowitości rządu i sumienności opinii publicznéj. Gdzie indziéj stłumionoby zgorszenie. We Francyi władza nieuległa potężnym wpływom, ale pociągnęła winowajcę do surowej odpowiedzialności.

Czy autor wspomnionego artykułu zapomniał wpływu, jaki wywołał w pewnym czasie i w pewnem mieście proces ministra Teste? Czy skarany surowo, bardzo surowo jen. Cubieres za przepytywanie, a minister za przekupstwo, rzucił plamę na armię i administracyę francuską? Nie. Kiedy bezstronny przyzna, że to wyjątek, a zarazem uczci prawodawstwo, prawodawców i sędziów. Gdyby nie ten proces inna sprawa stokroć ważniejsza, inni winowajcy nierównie winniejsi, w innym kraju byliby bezkarnie uszli. Strzeżmy się zbytniéj gorliwości. Unikajmy przesady.

Ostatnie prace około kościoła ś. Klotyldy wykonywane są spospiechem. — Zawieszają olbrzymie dzwony, których chrzest wkrótce ma nastąpić. Dokończają organy. Świątynia ta w guście czysto gotyckim zbudowana, będzie pomnikiem znakomitym sztuki tegoczesnéj, ale naśladującéj przeszłość wiernie. Wielkością niedoścignie wiele dzieł dawnych, objętością nie odpowie potrzebie czasu. Z pociechą przyznać wypada, iż wielkich uroczystościach w Paryżu wierni miejsce w świątyniach z trudnością znajdują. Kościół ś. Klotyldy zajmuje 3500 metrów przestrzeni. Kosztować będzie miasto Paryż 3,761,000 fr. Rozpoczęty był w r. 1845 przez archtekta Gan. Ostatnie posiedzenie sztuk pięknych zawichrzone zostało na chwilę małym skandalikiem studenckim. Już coś podobnego trafiło się było w konserwatoryum przy ogłoszeniu laureatów. Gdy ogłoszono imie pana Heim syna jednego z członków akademii, jako otrzymującego wielką nagrodę za wypracowania architektoniczne, głośne i uporczywe gwizdanie dało się słyszeć w trybunie jednéj. Głośniejsze oklaski usiłowały pokryć te oznaki nieukontentowania, ale sto oklasków czyż wydoła stłumić głos jednego gwizdka? Prezes musiał wezwać policyi i polecić wyewakuowanie trybuny.

Uczniowie przyznają wyższość współzawodnikowi Heima p. Coquard.

Ks. Napoleon powrócił z podróży i tego dnia odwiedził ojca swego w Meudon. O dalszych zamiarach księcia udania się na wschód nie masz obecnie mowy.

Anglia.

Londyn, 14. Październike. — Położenie giełdy nieco się polepszyło; ochoty nabierano do kupowania, niektóre papiery płacono nieco wyżéj, niż dni poprzednich.

Londyn, 15. Paźdz. — Artykuł wstępny Timesa zawiera w końcu o Indyach tę uwagę: Bez wątpienia wielu dowódzców indyjskich, przechodząc na stronę angielską, dało dowód, że się trzyma strony mocniejszéj, ale nie można zaprzeczyć, że arystokracya indyjska jako i lud indyjski, nie życzą sobie wcale zamienić rząd nasz na rząd krajowy.

— Wiadomości z Luckno sięgają do 2. Września. W owym czasie oblężeni byli dobréj myśli i mieli podostatkiem żywności. Odparli niedawno temu mocny napad niszcząc ciężkiego kalibru działa oblegających. Załogę napomniono, aby się do ostatniego broniła, i tuszymy sobie, iż odsiecz przybędzie około środka miesiąca.

Bengalen i Behar. Wojska rozłożone w Rewah w celu zajścia drogi rokoszanom z Dinapur, nie dość wcześnie nadeszły, aby przeszkodzić im w dalszym pochodzie. Rokoszanie przeszli około dn. 26. Sierpnia przez rzekę Tonse, nie co wstrzymani wysokim stanem wody. W drodze dopuszczali się łupieztwa i rabunku. Udają się do Delhi, jak mówią Rokoszanin Kuersingh wymknął się 27. albo 28. Sierpnia z Rathas, szukając schronienia po górach w Rewah. Rodszah radził mu, aby się oddalił, poczym go wielu opuściło z jego Sapahis. Kolumna wojskowa stanowiąca lewe skrzydło 53. pułku królewskiego i 27 pułku z Madrac Nr. 1., z kilku działami opuściło 27. Sierpnia Ranigundrze i ma pilnować gościńca głównego. Dortor z Neapolu dostawiło 1000 Ghurkas (górników), którzy mają być pomocni przy działaniach z Tszumparna i z dystryktów na lewym brzegu Gangesu położonych przez to zagrożonych, że urzędnicy cywilni opuścili Gorukpur. Sądzą, iż wzmiankowane siły, które 13. albo 14. Sierpnia opuściły Katmandu (miasto stołeczne państwa Nepalu) wystarczą na przywrócenie spokoju w owych obwodach.

Delhi. Wiadomości sięgają do 26. Sierpnia. Wzmocnienia z Pendszah dostały się do obozu 14. Sierpnia i odtąd ruszył oddział z 2600 ludzi złożony, z Kaszmiru wiele się po nim spodziewano. Mówią, że podano z Delhi warunki kapitulacyi, ale się nie przyjmą.

Agra. Wiadomości sięgają do 25. Sierpnia. Anglicy znajdują się wszyscy w fortecy w dobrém zdrowiu. Nie wydarzyło się nic ważnego, prócz wyprawy ku Tuttipur i Sukri, jako i drugiéj ku Hatrass. W ostatniéj pobici rokoszanie; jednak nie zdążyli, aby zająć na nowo Allgdhur. Nawab z Turuckabów ma się na czele 3 pułków rokoszan znajdować między Turuckbar i Cawnpor. Gdy Luckar wybawionem będzie, przeciw niemu kolumna generała Havelocka.

(Kor. Cz) Pozawczoraj, we środę, był w całym kraju dzień upokorzenia (*day of hamilation*) czyli jakby go gdzieindziéj nazwano, dzień postu, dzień pokuty, z powodu klęsk jakie zdarzyły się w Indyach i dla przebłagania nieba o odwrócenie podobnych nieszczęść nadal. Podobne dnie pokutne w ciężkich okolicznościach krajowych kościół protestancki często nakazuje, lecz one przypadają zwykle w dnie niedzielne przy odpowiedniéj do nich modlitwie ułożonéj przez arcybiskupa Kanterberskiego jako prymasa państwa; lecz w teraźniejszym razie, na wyraźne żądanie królowéj dzień tygodniowy był na ten cel odłożony, przez wzgląd na wielkość grożącego nieszczęścia. Mieliśmy więc ostatniéj środy zawieszenie wszelkich robót i czynności w tak skrzętnym kraju jakim jest Anglia. Fabryki stały bez ruchu, sklepy były pozamykane, a jedyny ruch na ulicach był ludu garnącego się w naznaczonych godzinach (jak to zwykło bywać w dni niedzielne w tym kraju) do kościołów, na potrójne ich w tym dniu nabożeństwo. Nosiło to postać szczerego upokorzenia i skruchy narodowéj, zwłaszcza, że klęska indyjska wszystkie klasy od najwyższych do najniższych zarówno dotknęła i rzadko by znaleść rodzinę taką, któraby nieutraciła kogo z krewnych, bliskich powinowatych lub przyjaciół, co padły ofiarą lub jeszcze paść mogą w zaburzeniach indyjskich. Postawa potężnego narodu korzącego się w niedoli, a przecie nieupadającego na duchu, uznającego błędy swe, i poczuwającego się do konieczności poprawy z nich, jest wzniosłem widokiem. Głosy w świątyniach z kazalnic zwracały słuchaczów na tę konieczność, wskazując poszczególnie uchybienia i usterki narodowe, których należy unikaz. Te głosy choć nie w całości to w głównéj treści doszły was w dziennikach, któreście z tego dnia pokuty otrzymali; bo dzienniki rozgłos ich rozniosły po całym kraju, i po okręgu ziemskim, i jakby w zastępstwie dawnych latopisów przesyłają dla najpóźniejszéj potomności dla rozpamiętywania nad potrzebami narodu. Z nich, jak się przekonacie, nieprzebija się wściekłyduch zemsty ani chęć pastwienia się nad obłąkanemi, o jaką tyle naród angtelski ebwiniano; lecz jedynie sprawiedliwość umiarkowana ludzkością, działająca w dobrze zrozumia-

nym interesie samej ludzkości i postępu cywilizacyi w zaburzonym kraju. Wszystkie kościoły anglikańskie, kaplice różnowierców i nawet synagogi żydowskie przepełnione były w ten dzień ludem, który nieprzestawał jedynie na modleniu się ze skruchą, ale i sowite dary składał na wsparcie tych, którzy podczas ostatnich wypadków w Indyach całe swe mienie utracili lub w jakibądź sposób ucierpieli. W dniu tak uroczystym niedostawało w zwyczajnych świątyniach miejsca by pomieścić lud, zwłaszcza gdzie spodziewano się słyszeć tak wymownych kaznodziei, jak Dr. Croly i Spurgeon. Dla ostatniego więc, który najwięcéj kaznodziejską wymową słynie, zamówiono pałac kryształowy. Ten ogromny gmach acz ku innym celom, bo światowym, a nie nabożnym wzniesiony, stał się w ten dzień przemieniony w najliczniejszy zbiór chrześciański. Tyle natchnienie kaznodziei chrześciańskiego może zdziałać i każde miejsce, gdzie się głos jego oa słyszeć, uświęcić, Spurgeona też kazanie, mojem zdaniem, z pomiędzy wszystkich kazań było najodpowiedniejsze okoliczności. Zjechało się na nie 23,654 osób. Składka też z pałacu była największą, bo ogół jéj wynosi 675 fst. 16 szyl. Ze składek uzbieranych od przybyłych osób weszło 475 fst. 16 szyl.; towarzystwo pałacowe dołożyło do tego od siebie 200 fnnt. szterlingów.

W tych dniach przybył z Indyi do Southampton okręt »Indus« przywożąc zwyczajną pocztę i korespondencye prywatne. Nic atoli nowego nieprzyszło w dodatku do tego, co już jest wiadome. Przywiózł tylko z sobą 144 osób, kilka z Chin, a większą część z Indyi, kobiety i dzieci co się tamtejszéj zawieruchy uratowały.

Małżonka lorda Majora londyńskiego znajdowała się na miejscu, aby udzielić natychmiast wsparcie ze składek tym, którzyby go potrzebowali. Nikt się jednak w pierwszéj chwili o nie niezgłaszał, bo większa część pasażerów, jak widać, należała do zamożniejszych familii w kraju.

Lord Major londyński był pierwszym co rozpoczął zbieranie składek na ten cel dobroczynny, przez co wielką przysługę sprawił dla cierpiącéj ludzkości. Zabiegi jego w téj mierze wielce podobały się Najj. Pani i wieść chodzi, że ma być nobilitowany.

Doniósłam był wam dawniej o składkach dobroczynnych na fundusz patryotyczny, podczas wojny z Rosyą. Przy téj okoliczności uwiadamiam, że roczne wydatki tego funduszu wynoszą teraz do 80,000 fst. Ztąd utrzymuje się 3704 wdów, 3900 dzieci, i 156 sierot bez obojga rodziców ma opatrzenie i wychowanie. Rządowych zakładów, jakie znajdują się na kontynencie dla takich osób, tu nie masz, szczodrobliwość narodu, w skutek odezwy uczynionéj w razie potrzeby, suto wynagradza ten niedostatek Zarząd też tych równie jak innych rozlicznych funduszów, nie należy bynajmniéj do rządu, lecz do obywatelskich komitetów na ten cel wyznaczonych. Tryb ten ma to do siebie, że upraszcza z wielu względów działania rządu i oraz umniejsza wydatki skarbu na urzędników.

Na dowód tego jaka tu sumienność panuje w obywatelskich stosunkach rządu, to dodaję, że zdarzające się niedopłaty w podatkach, zwykły przesyłać się bezimiennie do skarbu pod tytułem: pieniądz sumienny (conscience money). Przykład to nejlepiéj objaśni. Kanclerz skarbu ogłosił w Timesie d. 4. Września jako otrzymał 1350 fst. od wielkiéj publicznéj kompanii niedopłaty podatku od jéj dochodów. Tegoż samego dnia otrzymał podobnież 50 fnt. szt. od A. N. a conto niedostrzeżonéj ilości do opłaty podatku dochodowego. Oprócz tego 20 fnt. szt. od J. H. niepopłacownego podatku. Ileż to mówi za cywilną moralnością tych prawych i sumiennych obywateli! Jaki to szczęśliwy. bo rzadki kraj, w którym się ona tak wysoce wykształciła! Jak zaś obrzydliwie od niéj odbija sięszkaradne postępowanie wysokich urzędników, o którem czytamy tu z listów, świeżo odebranych z Petersburga, w tych słowach: wyrokiem sądu wojennego bar. Westmacher, naczelnik komory w Odesie, oraz pułkownik Potemkin, naczelnik kwarantany, są skazani na wykreślenie z wojska i utratę rangi za dowiedzione im przekupstwa.«

Hiszpania.

Kuryer Paryski donosi z korespondencyi prywatnéj z Madrytu o rozmowie mianéj między królową a p. Brabo Murillo, wskutek któréj p. Murillo odmówił zajęcia się tworzeniem ministerstwa. Wedle téj korespondencyi odezwała się królowa do p. Murillo: »Życzę sobie, abyś utworzył ministerstwo, i do tego ściągnął wszystkich naczelników frakcyj moderowanych. Chcę w ministerstwie tem widzieć wszystkich poważania godnych mężów partyi, jak p. Martinez de la Rosa, Mon, Armero, O'Donnell itd. Wszyscy muszą się połączyć w spólnem centrum, i około mnie zebrać się pod wróżbą takiego wezwania, jak jest twoje. Nie chcę żadnego prezydenta ministra, sama będę prezydowała. Pod moją prezydencyą będziecie wszyscy równi.« »Najjaśniejsza Pani,« miał p. Brado Murillo odpowiedzieć, »co mi Pani przedstawiasz, nie da się wykonać. Nie mogę się podjąć spełnienia tego planu.« »Dla czego nie da się wykonać? Czyliż nie postąpiono sobie tak samo za czasów mego nieboszczyka ojca? Czyliż i dziś inne rządy nie postępują w myśl tego samego systemu?« »Król Ferdynand VII. był,« odrzekł pan Murillo, »monarchą absolutnym; za jego czasów nie było żadnéj innéj polityki jak polityka króla, żadnéj do rządzenia zasady, jak zasada króla; a to, co się gdzieindziéj da wykonać, napotyka w Hiszpanii trudności nieprzebyte. Rząd Waszéj K. Mości jest parlamentarny. Nie możesz Pani przeto tak działać, jak Jéj nieboszczyk ojciec działał, albo jak Napoleon III.«

Turcya.

Univers podaje wyjątek z okólnika przesłanego w Wrześniu r. b. przez w. Portę do swych ajentów dyplomatycznych uwierzytelnionych przy dworach: londyńskim, paryskim, wiedeńskim, berlińskim, turyńskim i petersqurgskim. Wyjątek ten brzmi:

»Porta odwołuje się do okólnika, który przesłała swym ajentom dyplomatycznym pod dniem 14. Października 1856., równie jak do swych poprzednich i następnych deklaracyi i raz jeszcze przedstawia mocarstwom podpisanym na traktacie jako zaręczycielom całości państwa otomańskiego, do jakiego stopnia idea połączenia księstw przeciwną jest utrzymaniu téj całości i praw zwierzchniczych Porty.

Daleką od nas jest myśl, mówi Aali basza, podsjrzywania w jakibądź sposób czystości zamiarów któregokolwiek z państw, które tyle uczyniły poświęceń dla zachowania niepodległości i całości państwa otomańskiego. Lecz ponieważ ostatnie wypadki mogły naprowadzić na domysł, że rząd otomański zmienił swój sposób myślenia pod względem unii, uważa tenże za tem większy swój obowiązek oświadczyć, że tak nie jest i że unieważnienie wyborów mołdawskich pozbawiło stronnictwo pragnące utrzymania status quo odwagi podniesienia głosu na poparcie swéj opinii.

Ponieważ dywany wybrane pod wpływem okoliczności nie wpajają zaufania pod względem utrzymania jéj praw, w. Porta naprzód odrzuca wszelki projekt połączenia, mogący być wynikiem obrad tych dywanów, nie mniemając, aby przez to przekraczała granicę traktatu paryskiego, ktory mocą jednego z swych rozporządzeń postanowił, że ostateczne ułożenie politycznych stosunków księstw z w. Portą będzie przedmiotem bezpośredniego porozumienia pomiędzy nią i mocarstwami podpisanemi na traktacie z 30. Marca.«

Aali basza mówi w końcu, że poprzedniem oświadczeniem w. Porta nie ma na celu wykluczać podobieństwa pewnych praw administracyjnych dla obu Księstw.

Księstwa Naddunajskie.

Le Nord zamieszcza udzielony sobie dokument dyplomatyczny, odnoszący się do sprawy Księstw. Jest to depesza datowana w d. 21 Sierpnia r. bież. z Peterhofu i przesłana przez ks. Goczakowa ministra rosyjskiego spraw zagranicznych do bar. Budberga, reprezentanta rosyjskiego w Wiedniu. Zawiera ona odpowiedź na zarzuty p. Liehmana, komisarza austryackiego w Księstwach, uczynione komisazzom: rosyjskiemu, francuskiemu, pruskiemu i sardyńskiemu, iż w sprawie wyborow mołdawskich postępowanie ich było sprzecznem z wolą traktatu paryskiego. Jakkolwiek depesza ta ma dzisiaj już tylko wartość historyczną, podajemy ją dla uzupełnienia szeregów dokumentów dotyczących téj sprawy:

»Panie Baronie! Wiadomości jakieśmy ostatecznie z różnych stron odebrali, każą się gabinetowie cesarskiemu rychło spodziewać przyjacielskiego załatwienia sporu powstałego w Stambule.

Porozumienie przywrócone pomiędzy wszystkiemi mocarstwami podpisanemi na akcie paryskim, przyniosło dostojnemu naszemu monarsze najżywsze zadowolenie.

Wolelibyśmy byli poprzestać wyłącznie na tym rezultacie i rzucić w zapomnienie poprzedzające go spory, gdyby fakt ten zapisany w doręczonym nam właśnie protokóle XIV posiedzeń komisyi europejskiéj, nie wkładał na nas obowiązku, przykrego dla nas, który jednak dopełnić musimy.

Na tem posiedzeniu komisarz auctryacki nadmieniając o poprzedniem oświadczeniu komisarzów: rosyjskiego, francuskiego, pruskiego i sardyńskiego powiedział, że w postępowaniu swem *dowiedli jawnéj sprzeczności* z rozporządzeniami traktatu paryskiego i instrukcyą kongresu.

Nie możemy przemilczeć tych słów, jak skoro zapisane są w protokule.

W całym ciągu obrad spowodowanych zadaniem powierzoném komisyi europejskiéj, gabinet cesarski pragnął niezmiennie wiernego wykonania rozporządzeń traktatu paryskiego, a między rozporządzeniami temi nie przestawał kłaść na pierwszem miejscu obowiązku zapewnienia wolności głosowania. Potwierdzają to słowa i czyny reprezentanta jego w Stambule i komisarza jego w Bukareszcie.

Wychodząc z tego punktu, niepodobna nam jest pojąć, co komisarz austryacki rozumie przez zarzut, jaki czyni 4rem kolegom swoim.

Czy p. Liehman mniema, że w obec niedokładności popełnionych w Mołdawii pod władzą kajmakama, niedokładności, które dziś gabinety londyński i wiedeński zdają się same uznawać, albowiem poseł angiolski i internuncyusz otrzymali rozkaz przyłączenia się do protestacyi kolegów swoich: rosyjskiego, francuskiego, pruskiego i sardyńskiego; czyż mniema powtarzam, że komisya winna była być niemą spektatorką tych niedokładności, i że uznając czyn dokonany, przyjmie dywan zgromedzony pod takiemi warunkami, jako prawny organ życzeń kraju?

Gabinet cesarski nie tak pojmuje zdaje, w którem wspólnie działać musi. Miadując komisarza dla brania udziału w tych pracach, chciał i chce przystąpić do dzieła sumienia, sądził i nie przestanie sądzić, że mocarstwa które oświadczyły w Paryżu, iż chcą zajmować się wspólnie z rządem ottomańskim przyszłością Księstw naddunajskich w duchu światłéj i życzliwéj pieczołowitości, pojmowały i pojmują, iż dzieło to ma się dokonywać pod godłem dobréj wiary i w ścisłem zastósowaniu do zasad ułożonych aktem kongresu.

Oświadczenie uczynione przez komisarza rosyjskiego wspólnie z kolegami swemi: francuskim, pruskim i sardyńskim, przeciwko któremu p. Liehman wystąpił w protokóle XIV., jest tylko skutkiem poszanowania owych zasad z naszéj strony. Oświadczenie to otrzymało następnie zupełne uznanie JCMci.

Powtarzam Ci p. baronie, iż nie mamy zamiaru czynić wymówek i nie bez żalu polecamy Ci odczytać i udzielić w odpisie hrabiemu Buolowi niniejszą depeszę.

Chcemy zresztą mniemać, że albo komisar1 austryacki niezupełnie odgadł myśl dworu swego, lub że dał jéj rozwój i charakter obcy zamiarom gabinetu wiedeńskiego.

Nieuznajemy roli, jaką pan Liehman komisyi przypisuje. Nie jest ona zapewne powołaną pośredniczyć w sprawach administracyjnych Księstw, ma ona tylko zasięgać woli kraju i zdawać z niéj sprawę. Lecz jeżeli przekonywa się, że wybory które mają być wiernym wyrazem téj woli, odbywają się pod bezprawnym parciem władzy miejscowéj, komisya ścisłego tylko dopełnia obowiązku, wykazując to naruszenie zasad święconych w Paryżu. Według nas każde inne postępowanie nieodpowiedziałoby ani godności mocarstw, które podpisały ten akt, ani zaufaniu, jakie tuż wpajać powinny.

Przyjmij p. baronie zapewnienie wysokiego mego szacunku.«

(podp.) Gorczaków.

Kronika miejscowa.

Poznań, 20. Października. — Onegdaj odbyło się tu posiedzenie rady administracyjnéj naszego banku prowincyalnego, na którem obrano w miejsce występującego dziedzica Beyme, tutejszego kupca Augusta Hermana członkiem rady administracyjnéj. Dyrekcya więc banku składa się obecnie z dyrektora Karola Hilla, radzcy handlowego Bielefelda kupca Annussa. Deputowani do rewizyi kasy są panowie Rosenstiel i Sam. Jaffe. Dziś oddano kasę dyrekcyi. Przy tradycyi był obecnym pan naczelny prezes Puttkammer zastępując miejsce komisarza rządowego, który zachorował. Czynności banku rozpoczną się

z d. 21. b. m. w domu bankowym przy ulicy Eryderyka pod Nr. 17. Z otwarciem tego instytutu załączamy życzenie, aby ożywił u nas ruch w przedsiębiorstwach tak agronomicznych, jako też przemysłowych i był nam poręką przyszłéj pomyślności.

Wiadomości literackie i artystyczne.

PRENUMERATA NA PISMA ADAMA MICKIEWICZA.

Lat temu 24, tj. w r. 1853, wyszła w Warszawie ostatnia edycya dzieł Adama Mickiewicza nakładem niżéj podpisanego wydawcy.

Obecnie Najj. Monarcha raczył najmiłościwiéj przyzwolić na wydanie dzieł tego autora, a to na korzyść pozostałych po nim sierot.

Wydawnictwa tego podjął się niżéj podpisany księgarz jako dawniejszy już nakładca pierwiastkowych poezyi Adama Mickiewicza, i to na mocy umowy urzędowéj z głównym opiekunem ich Wym Ludwikiem Wolowskim, adwokatem w Paryżu.

Zbiór ten, będzie obejmował pisma tak wierszem jak i prozą. Korektą i uporządkowaniem zajmą się ludzie fachowi i znani w literaturze, którzy będą się starali godnie odpowiedzieć tak ważnemu obowiązkowi.

Warunki prenumeraty. Pisma śp. Adama Mickiewicza wyjdą w 8miu tomach in 12°, na pięknym welinowym papierze, zupełnie nowym i wyraźnym drukiem, ozdobione portretem autora wykonanym podług ostatniéj fotografii.

Pierwsze dwa tomy wyjdą jeszcze przed nowym rokiem, następny za miesiąc, a wszystkie tomy w ośmiu miesiącach będą w ręku szan. prenumeratorów. Cena egzemplarza rs. 10, któréj jedna połowa może być uiszczoną przy zapisaniu się, a druga przy odbiorze czwartego tomu.

Obok tego, wydrukowaną zostanie nie wielka liczba egzemplarzy na piękniejszym welinie, ozdobionych oprócz portretu autora, kilkoma stosownemi ilustracyami wypracowanemi przez najzdolniejszych naszych artystów i odbitemi w znanéj litografii Maksymiliana Fajansa. Cena takowego egzempl. rs. 15.

Osoby które raczą łaskawie zająć się zbieraniem prenumeratorów, otrzymują na 10ciu egzemplarzach 11sty bezpłatnie. S. H. Merzbach.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Zgromadzenie dnia 20. Października 1857.

Zyto (węcpel po 25 szefli) z początku wielki pokup, po wyższéj cenie, wypowiedziano 100 wencpli, na Listopad $32\frac{1}{4}$—32, na Listopad Grudzień $32\frac{1}{2}$ do $\frac{1}{3}$—$\frac{1}{4}$, na Grudzień $32\frac{3}{4}$—$\frac{1}{2}$, na wiosnę 36—$35\frac{3}{4}$, na Kwiecień Maj $36\frac{1}{2}$—36, na Maj Czerwiec 37 wszystko pł.

Okowita (beczka po 9600 $\frac{0}{0}$ Trallesa) odbyt znaczny, ceny znacznie wyższe, wypowiedziano 10,000 kwart, na miejscu (bez beczki) $17\frac{2}{3}$—$18\frac{1}{3}$ (z beczką) na bieżący miesiąc $18\frac{1}{4}$—$\frac{1}{3}$—$\frac{1}{2}$ pł., na Listopad $17\frac{1}{4}$ pł., na Listopad Grudzień $17\frac{1}{4}$ pł., na Grudzień $17\frac{1}{4}$—$\frac{1}{3}$ pł., na Grudzień Styczeń $17\frac{1}{2}$ pł., $\frac{1}{4}$ list., 17 pien., na Luty 18 pł., na Marzec $18\frac{1}{3}$ pł, na Kwiecień Maj 19 pł.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 19. Października.

Pszenica 50—76 tal.

Żyto $39\frac{1}{2}$—$40\frac{1}{2}$ tal., na Październik Listopad $37\frac{1}{4}$—$39\frac{1}{2}$ tal., na Listopad Grudzień $37\frac{1}{2}$—40 tal., na Grudzień Siyczeń 40–41 tal., na wiosnę 41—$42\frac{1}{2}$ 43 tal., na Maj Czerwiec $41\frac{3}{4}$—$43\frac{1}{2}$ tal.

Jęczmień 44—47 tal.

Owies 31—36 tal., na wiosnę 30 tal.

Olej rzepiowy $13\frac{1}{2}$ tal., na Październik $13\frac{1}{2}$—$\frac{1}{3}$ tal., na Październik Listopad $13\frac{1}{3}$—$\frac{1}{6}$ tal., na Listopad Grudzień $13\frac{1}{3}$—$\frac{1}{12}$ tal., na Kwiecień Maj $13\frac{1}{2}$ do $13\frac{3}{8}$tal.

Okowita $20\frac{1}{2}$—21 tal., z beczką 21 tal., na Październik Listopad i Listopad Grudzień $20\frac{1}{2}$—$21\frac{1}{4}$—$20\frac{3}{4}$ tal., na Grudzień Styczeń $20\frac{3}{4}$—$\frac{1}{4}$ tal., na Kwiecień Maj $21\frac{3}{4}$—$22\frac{1}{2}$—$\frac{1}{4}$ tal.

Szczecin, 19. Października.

Pszenica 62—75 tal., na wiosnę 64 tal.

Żyto 36—38 tal, na Październik 36 tal., na Październik Listopad 36 tal., na Listopad Grudzień 36 tal., na wiosnę $41\frac{1}{2}$ tal.

Olej rzepiowy $13\frac{1}{2}$ tal., na Październik $13\frac{1}{2}$ tal., na Kwiecień Maj $13\frac{1}{3}$ tal.

Okowita $17\frac{1}{4}$ pct., na Październik 17 proc., na Październik Listopad $17\frac{1}{4}$ pct, na wiosnę $17\frac{3}{4}$ pct.

Przybyli do Poznania 20. Października.

BAZAR. Kurnatowski z Chalina, Swinarski z Sarbi, Rekowski z Gorazdowa, Kosiński z Targowéjgórki, Otocka z Pietrzykowa, Ziętkiewicz z Niewierza.

HOTEL DU NORD. Gorzeński z Witaszyc, Bojanowski z Grabonoga, Baranowski z Rożnowa, Meissner z Rudek, Molinek z zamku Rydzyńskiego, Breański z Kobylnik, Baudorein z Chrządowa, Dr. Swiderski i Breański z Miłosławia.

HOTEL DREZDENSKI MYLIUSA. Hr. Węsierski z Zakrzewa, Kalkstein z Mieleszyna, Kegler z Gdańska, Kuh, Tellkampf, Happel, Neumann i Hoffmann z Wrocławia, Rütgers i Ehrlich z Wrocławia, Alexander i Johnson z Berlina, Rosenthal z Hrislingen, Krüger z Królewca, Vicard z Gräfrath.

HOTEL RZYMSKI BUSCHA. Hr. Radolinski z Jarocina, Forsten z Akwisgranu, Nachtigal z Majk, Tannendorf z Skwierzyny, Träger z Królewca, Jouanne z Berlina, Jouanne z Malinia i Sydow z Karniszewa, Altenburg z Iserlohn, Wiener z Drezna, Krüger z Elberfeldu.

POD CZARNYM ORŁEM Dziembowski z Żydowa, Schulz z Strzałkowa, Löwe i Hirsch z Rogożna.

HOTEL PARYZKI. Prob. Ryterski z Śmigla, Niesiołowski z Biechowa, Trąmpczyński z Szczepankowa, Zalewski z Bożewic, Matecki z Wenecyi.

HOTEL BERLINSKI. Mizerski z Wyewa, Mizerski z niem. Przysieki, Nentwig z Medzibor, Ravel z Drezna, Euen z Hammerstein, Czaykowski z Kościana, Schönebeck z Leszna, Hüber z Kiszkowa.

POD BIAŁYM ORŁEM. Liwentius i Steiner z Ryczywołu, Werre z Kolzlin, Eckert z Berlina.

POD TRZEMA LILIAMI. Flatt z Skok, Jasper z Mieszkowa.

POD ŁABĘDZIEM. Stein z Wrześni, Levy z Zaniemyśla.

HOTEL EICHBORNA. Levy z Wągrówca, Blumenthal z Berlina, Bellach i Burghardt z Buku.

W MIESZKANIU PRYWATNEM. Wojciechowski z Warszawy, ulica Berlinska Nr. 31.

OTWORZENIE KONKURSU.

Królewski Sąd powiatowy w Poznaniu,
Wydział dla spraw cywilnych.

Poznań, dnia 9. Października 1857 z rana o godzinie 9téj.

Nad majątkiem kupca Alberta Graffstein w Poznaniu otworzony został konkurs kupiecki a dzień wstrzymania zapłaty ustanowiono na 6. Października r. b.

Tymczasowym Administratorem massy ustanowionym został Henryk Rosenthal agent tu na Fryderykowskiéj ulicy pod Nr. 30. mieszkający. Wierzycieli dłużnika wspólnego zapozywamy, aby w terminie na

dzień 4. Listopada r. b. przed południem o godzinie 10.

wyznaczonym, przed Kommissarzem Wm Graebe, Radzcą Sądu powiatowego w tutejszym lokalu sądowym swe oświadczenia i propozycye względem zatrzymania Administratora tego, albo ustanowienia innego Administratora tymczasowego podali.

Wszystkim, którzy od wspólnego dłużnika w pieniędzach, papierach albo innych rzeczach cokolwiek w posiadaniu lub przechowaniu mają, albo którzy mu cokolwiek są dłużni, nakazuje się, aby mu nic nie wydali, albo wypłacili, ale raczéj Sądowi lub Administratorowi massy o posiadaniu przedmiotów aż do 15. Listopada r. b. włącznie donieśli, i wszystko z zastrzeżeniem swych jakichkolwiek praw do massy konkursowéj oddali. Dzierzyciele zastawu i inni z nimi równo uprawnieni wierzyciele dłużnika wspólnego, winni tylko uczynić doniesienie o zastawionych rzeczach które się w ich posiadaniu znajdują.

Zarazem wzywamy wszystkich, którzy pretensye do massy jako wierzyciele konkursowi rościć chcą, aby pretensye swoje, czy takowe już są przed Sądem wytoczone lub nie, z pierwszeństwem którego się dla takowych domagają, aż do dnia 15. Listopada r. b. włącznie u nas piśmiennie lub do protokułu podali i następnie do rozpoznawania wszystkich w wspomnionym czasie zameldowanych pretensyj, również podług okoliczności do ustanowienia definitywnych osób zarządowych na

28. Listopada r. b. z rana o godzinie 10téj.

przed Kommissarzem, Radzcą Sądu powiatowego Wm. Graebe w izbie instrukcyjnéj stanęli.

Kto swe zameldowanie na piśmie poda, powinien kopią takowego i annexów dołączyć.

Każdy wierzyciel, który nie w naszym obwodzie urzędowym zamieszkuje, powinien przy zameldowaniu swojéj należytości prawnika tu zamieszkałego, lub obcego do praktyki u nas upoważnionego, ustanowić i nam do akt donieść.

Tym, którzy tu znajomości nie mają, przedstawiają się jako patronowie Radzcy sprawiedliwości Doenniges, Giersch, Guderian, Tschuschke i Zembsch.

Bank akcyjny prowincyalny Wielkiego Księstwa Poznańskiego.

W skutek §§. 19., 30. i 35. Statutu Banku akcyjnego prowincyalnego Wielkiego Księstwa Poznańskiego, potwierdzonego przez Najwyższy Reskrypt z dnia 16. Marca 1857., podajemy niniejszém do publicznéj wiadomości, że, gdy połowa kapitału zakładowego według §. 4. Statutu zapłaconą i ta zapłata Panu Prezesowi Naczelnemu prowincyi wykazaną została, działanie

Banku akcyjnego prowincyalnego Wielkiego Księstwa Poznańskiego

z dniem 21. t. m. w lokalu bankowym, na ulicy Fryderykowskiéj Nr. 17., tu w miejscu się rozpocznie.

Radę zawiadowczą składają obecnie, po wystąpieniu Pana Beyme, a obraniu w jego miejsce Pana Augusta Herrmanna, Prezes, Radzca handlowy Bielefeld, Wiceprezes G Rosenstiel, i członkowie L. Annuss, C. Grassmann, A. Herrmann, Samuel Jaffe, B. Witkowski tu w miejscu, Bar. Winterfeld z Mur. Gośliny, J. Bleichröder, H. Jacobson, B. Kaskel i L. Riess w Berlinie zamieszkali.

Dyrekcya składa się z dyrektora dokonawczego Karola Hill i z deputowanych Członków Rady zawiadowczéj:

F. Bielefeld.
L. Annuss.

Na Rendanta Pan Karól Eckert, na Buchaltra Pan Henryk Martini mianowani zostali.

Do kwitów na pieniądze, dokumenta i w ogóle przedmioty majątkowe, również przy wystawieniu dźiry wexlowéj (gira) potrzebny jest, wedlug §. 33. Statutu, wspólny podpis jednego z Dyrektorów i Rendanta, który pod firmą Banku wykonany być winien.

Poznań, dnia 19. Października 1857.

Rada zawiadowcza Banku akcyjnego prowincyalnego Wielkiego Księstwa Poznańskiego.

Bielefeld.

(Dodatek.)

POWTÓRNE WYPOWIEDZENIE
wylosowanych do spłacenia gotowizną $3\frac{1}{2}$ % listów zastawnych Poznańskich.

Z odwołaniem się na obwieszczenie nasze z dnia 18. Maja r. b. wzywamy powtórnie posiadaczy wszystkich wówczas wypowiedzianych, lecz dotąd niezłożonych $3\frac{1}{2}$ % listów zastawnych:

Nr. list. zast. bież.	Nr. list. zast. amort.	Dobra.	Powiat.
		A. na 1000 Tal.	
9	49	Bojanice	Wschowa
22	4967	Czerniejewo	Gniezno
65	5850	Gorzewo	Oborniki
20	886	Kromolice	Krotoszyn
6	2075	Klonowiec	Wschowa
96	1756	Rydzyna	dito
8	6199	Rogaszyce	Ostrzeszów
12	4148	Siekowo	Kościan
9	2996	Ujazd i Łęka mała	dito
		B. na 500 Tal.	
9	3821	Borzejewo	Środa
16	455	Baborówko	Szamotuły
12	4272	Chełmno	dito
34	162	Dąbrowa	Babimost
17	3458	Dłoń v. Dłonie	Krobia
8	4623	Gembice	dito
4	1974	Gołuń	Środa
13	3646	Jeżewo	Śrem
7	4478	Karczewo	Gniezno
21	303	Ludomy	Oborniki
29	311	dito	dito
16	1728	Morakowo	Wągrowiec
8	2881	Psarskie	Szamotuły
10	2805	Poklatki	Środa
9	3546	Radłowo	Września
15	758	Sowina kościelna	Pleszew
14	393	Siedmiorogowo	Krotoszyn
17	750	Taczanowo	Pleszew
11	2738	Wolanki	Gniezno
		C. na 200 Tal.	
15	181	Brzostownia	Śrem
130	4813	Czerniejewo	Gniezno
33	4526	Dzienczyno	Krobia
26	2136	Lubonia	Wschowa
40	3982	Padniewo	Mogilno
21	5283	Przysieka	Wągrowiec
15	2074	Rokitnica	Poznań
14	2481	Strzyżewko smykowe	Gniezno
10	999	Wiewiorczyn	Mogilno
43	2210	Zadory	Kościan
		D. na 100 Tal.	
41	5631	Budziszewo	Oborniki
18	3742	Chlastawa	Międzyrzecz
117	4229	Dakowy mokre	Buk
55	2610	Górka kociałkowa	Środa
42	2982	Gola	Krobia
27	4818	Gościeszyn	Babimost
25	3794	Jaroszewo	Wągrowiec
41	220	Kobylniki	Kościan
20	4622	Kłony	Sroda
29	5730	Kurcewo	Pleszew
20	1920	Łąg	Śrem
19	4694	Łubówko	Gniezno
31	3851	Łubowo	dito
61	547	Lubasz	Czarnków
24	1631	Młynów	Odolanów
100	5304	Owinska	Poznań
46	2992	Paryż	Wągrowiec
61	454	Prusim	Międzychód
39	5267	Piotrkowice	Kościan
291	1438	Rydzyna	Wschowa
301	1448	dito	dito
311	1458	dito	dito
318	1465	dito	dito
329	1476	dito	dito
339	1486	dito	dito
34	393	Siedmiorogowo	Krotoszyn
38	397	dito	dito
12	3418	Sobiesiernie	Poznań
20	1061	Wieczyn	Pleszew
		E. na 40 Tal.	
53	5172	Budziszewo	Oborniki
39	2725	Brodnica	Śrem
20	1342	Czachory	Odolanów
46	4401	Dziadkowo	Gniezno
71	2147	Gulczewo	dito
60	684	Kobylniki	Kościan
29	4386	Korzkwy	Pleszew
147	4650	Noweogrody i Długie	Wschowa
105	367	Owieczki	Gniezno
140	402	dito	dito
92	4353	Poniec	Krobia
31	5489	Psarskie	Śrem
26	2729	Parusewo	Września
60	3539	Popowo polskie	Wągrowiec
42	2507	Podlesie kościelne	dito
29	4974	Przysieka	dito
423	1840	Rydzyna	Wschowa
425	1842	dito	dito
18	4990	Szypłowo	Pleszew
50	928	Siedmiorogowo	Krotoszyn
13	2747	Sadowie	Odolanów
21	5199	Skąpe	Września
72	5456	Szlachcin	Środa
		F. na 20 Tal.	
24	3946	Belencin	Wschowa
33	2922	Buszewo	Szamotuły
46	404	Cykowo	Kościan
48	4380	Czarnotki	Środa
21	2371	Czeluścin	Gniezno
20	1643	Gołuń	Środa
17	3650	Gniewkowo	Gniezno
18	2099	Gurówko	dito
69	4079	Marszewo	Pleszew
71	4081	dito	dito
48	2720	Macewo	dito
34	3390	Ossowiec	Mogilno
51	4488	Osiek	Krobia
85	584	Pudliszki	dito
30	1580	Pieruszyce	Pleszew
33	2012	Parusewo	Września
44	3933	Przylepki	Śrem
459	1121	Rydzyna	Wschowa
61	2089	Runowo	Wągrowiec
39	1734	Sławno	Gniezno

ażeby listy te zastawne z należącemi do nich kuponami event. talonami lub rekognicyą na takowe do kassy naszéj w stanie do kursu usposobionym franco złożyli, bowiem w razie niezłożenia koperta na koszt posiadacza zwróconą zostanie.

Gdyby złożenie to w ciągu nadchodzącego na Boże narodz. r. b. termin wypłaty prowizyi ziemskiéj, a mianowicie od 20. Stycznia do 1. Kwietnia 1858. nie miało nastąpić, natenczas posiadacze według ustawy z dnia 10. Listopada 1847. (Zbiór praw na rok 1848. stron. 22. Nr. 2922.) zostaną z swém prawem realném do wyrażonéj w wypowiedzianym liście zastawnym hipoteki szczególniéj prekludowanymi i z pretensyami swemi do wartości listu zastawnego do Ziemstwa odesłanymi i ilość kapitału w gotowiźnie wziętą będzie po potrąceniu kosztów wywołania na koszt i ryzyko wierzycieli do depozytu Ziemstwa.

Przytém przypominamy także posiadaczom złożenie do kassy naszéj wylosowanych w terminach dawniejszych, a dotąd niezłożonych listów zastawnych:

Nr. list. zast. bież.	Nr. list. zast. amort.	Dobra.	Powiat.	Termin wylosowania.
		A. na 1000 Tal.		
15	4467	Brudzewo	Września	SJ. 56
14	84	Czerwonawieś	Kościan	SJ. 55
35	4980	Czerniejewo	Gniezno	BN. 56
5	538	Cykowo	Kościan	SJ. 56
21	5995	Głębokie	Środa	BN. 55
10	5942	Gąsawy	Szamotuły	SJ. 56
1	4284	Galewo	Krotoszyn	BN. 56
7	957	Lulin	Oborniki	SJ. 56
5	1978	Miastowice	Wągrowiec	BN. 56
11	5084	Przylepki	Śrem	SJ. 55
13	5369	Piotrkowice	Kościan	BN. 56
39	1699	Rydzyna	Wschowa	BN. 54
77	1737	dito	dito	BN. 56
86	1746	dito	dito	dito
		B. na 500 Tal.		
8	4148	Białężyce	Września	SJ. 55
9	462	Bieganowo	Środa	SJ. 56
14	965	Czewujewo	Mogilno	BN. 56
15	3517	Droszew	Pleszew	SJ. 55
11	2347	Góra	Poznań	BN. 56
9	4459	Lubówko	Gniezno	SJ. 56
43	1229	Marcinkowo dol.	Mogilno	BN. 55
14	3361	Niedźwiady	Wągrowiec	BN. 56
19	3564	Otusz	Buk	BN. 53
7	1361	Popowo Ignacewo	Gniezno	BN. 55
69	4201	Pawłowice	Wschowa	BN. 56
140	1518	Rydzyna	dito	SJ. 55
9	4350	Świdnica II.	Wschowa	BN. 55
14	1005	Sarbinowo	Wągrowiec	SJ. 56
10	2080	Sławno	Gniezno	BN. 56
35	5226	Trzuskotowo	Poznań	dito
9	1970	Wyszki	Pleszew	dito
20	600	Zrenica	Środa	dito
		C. na 200 Tal.		
40	460	Bzowo	Czarnków	BN. 54
19	1629	Dębowałęka I.	Wschowa	SJ. 55
30	5085	Golenia v. Golina	Pleszew	SJ. 56
37	5077	Jasienie	Kościan	BN. 56
15	3239	Krześlice	Środa	SJ. 54
4	2356	Lęgniszewo	Wągrowiec	SJ. 56
40	5167	Marszewo	Pleszew	SJ. 54
41	5168	dito	dito	BN. 56
50	484	Myślątkowo	Mogilno	SJ. 56
8	5874	Oporzyn	Wągrowiec	dito
11	146	Pijanowice	Krobia	SJ. 56
16	2360	Piotrkowice	Wągrowiec	dito
15	150	Pijanowice	Krobia	BN. 56
73	4305	Poniec	dito	dito
16	599	Posadowo	Buk	dito
218	1304	Rydzyna	Wschowa	BN. 55
241	1327	dito	dito	SJ. 55
7	1077	Słaborowice	Odolanów	dito
		D. na 100 Tal.		
40	678	Brody	Buk	BN. 55
33	475	Baborówko	Szamotuły	BN. 54

Nr. list. zast. bież.	Nr. list. zast. amort.	Dobra.	Powiat.	Termin wylosowania.
19	5114	Belencin	Wschowa	BN. 56
169	5019	Czerniejewo	Gniezno	BN. 55
17	3545	Chłondowo	dito	SJ. 52
11	4588	Chaławy	Śrem	BN. 54
41	465	Cykowo	Kościan	BN. 56
81	4863	Dusina	Śrem	dito
35	419	Gostyń II.	Krobia	BN. 55
40	4908	Gryżyna	Kościan	SJ. 54
28	5108	Gądki	Śrem	SJ. 55
43	5494	Gorzewo	Oborniki	SJ. 56
108	5596	dito	dito	BN. 56
14	3271	Jarogniewice	Kościan	SJ. 56
182	1544	Leszno	Wschowa	dito
40	410	Lubosz	Międzychód	dito
25	3973	Niepruszewo	Buk	dito
28	1047	Oporowo	Szamotuły	BN. 55
10	1801	Ostrowite	Mogilno	dito
42	5207	Oporowo	Wschowa	SJ. 55
80	4600	Poniec	Krobia	BN. 56
296	1443	Rydzyna	Wschowa	BN. 54
316	1463	dito	dito	BN. 56
321	1468	dito	dito	BN. 55
52	5438	Rusocin	Śrem	BN. 53
293	1440	Rydzyna	Wschowa	SJ. 56
310	1457	dito	dito	dito
52	5963	Szlachcin	Środa	BN. 55
85	4069	Smogorzewo	Krobia	BN. 52
17	916	Sołacz	Poznań	SJ. 56
55	6022	Szymanowo	Śrem	BN. 56
28	2457	Siekierki	Środa	dito
14	401	Tarnowo	Kościan	SJ. 55
14	3079	Wilkonice	Krobia	dito
88	5369	Wierzonka	Poznań	SJ. 51
17	1090	Wola czewujewska I. i II.	Mogilno	SJ. 56
38	321	Zalesie	Krobia	BN. 55

E. na 40 Tal.

Nr. list. zast. bież.	Nr. list. zast. amort.	Dobra.	Powiat.	Termin wylosowania.
101	3931	Bendlewo	Poznań	SJ. 53
26	992	Bednary	Środa	SJ. 55
50	5169	Budziszewo	Oborniki	BN. 56
77	4335	Borowo	Kościan	dito
41	5213	Czarnotki	Środa	SJ. 55
100	634	Czerwonawieś	Kościan	dito
82	3574	Chorynia	dito	SJ. 56
64	1949	Drzewce i Czarkowo	Krobia	BN. 55
42	5210	Chudzice	Środa	BN. 56
70	3048	Daleszyn	Śrem	SJ. 56
23	728	Graboszewo kośc.	Września	SJ. 54
24	729	dito	dito	SJ. 56
60	5131	Górka	Krotoszyn	dito
64	1216	Gutowy wielkie	Września	BN. 56
19	4182	Jankowo	Gniezno	BN. 53
84	4017	Karsy	Pleszew	SJ. 56
35	4792	Kadzewo	Śrem	BN. 56
28	1962	Koronowo	Wschowa	dito
38	3801	Łubowo	Gniezno	BN. 54
234	1879	Leszno	Wschowa	SJ. 55
270	1915	dito	dito	SJ. 56
65	4902	Marszewo	Pleszew	dito
32	1430	Nowy Ceradz	Szamotuły	SJ. 55
54	316	Owieczki	Gniezno	SJ. 53
135	397	dito	dito	BN. 56
24	1064	Odrowąż	dito	dito
81	1130	Ociąż	Odolanów	dito
28	4905	Pamiątkowo	Poznań	BN. 55
57	4166	Padniewo	Mogilno	SJ. 54
30	5503	Pakosław	Buk	BN. 54
29	2866	Piotrkowice	Wągrowiec	SJ. 56
95	4356	Poniec	Krobia	dito
28	1169	Posadowo	Buk	dito
41	4738	Przylepki	Śrem	BN. 56
394	1811	Rydzyna	Wschowa	dito
416	1833	dito	dito	dito
387	1804	dito	dito	SJ. 56
400	1817	dito	dito	BN. 55
403	1820	dito	dito	SJ. 56
100	5021	Rakoniewice	Babimost	dito
33	4225	Szczepankowo	Szamotuły	BN. 55
24	878	Strykowo	Poznań	SJ. 53
34	888	dito	dito	BN. 54
22	1736	Słupia wielka	Środa	dito
48	4209	Siekowo	Kościan	BN. 56
44	4536	Sośnica	Krotoszyn	dito
79	4726	Wijewo	Wschowa	BN. 54
33	3161	Wolanki	Gniezno	SJ. 55
38	1489	Żegocin	Pleszew	BN. 53

F. na 20 Tal.

Nr. list. zast. bież.	Nr. list. zast. amort.	Dobra.	Powiat.	Termin wylosowania.
47	989	Arcugowo	Gniezno	BN. 56
62	1755	Bożejewice	Szubin	SJ. 56
41	1534	Chojno I.	Krobia	dito
26	691	Czachory	Odolanów	BN. 55
71	2264	Czeszewo	Wągrowiec	BN. 56
56	51	Dąbrowa	dito	BN. 53
103	245	Dąbrowa	Babimost	BN. 56
70	1259	Drzewce i Czarkowo	Krobia	SJ. 55
67	833	Grąblewo	Buk	BN. 54
19	2100	Gurówko	Gniezno	SJ. 56
26	1354	Goniembice	Wschowa	dito
64	3880	Grochowiska pańskie	Mogilno	BN. 56
80	2066	Górka kociałkowa	Środa	dito
41	1872	Goniczki	Września	dito
31	3592	Kłony	Środa	SJ. 56
60	3949	Kaźmierz	Szamotuły	dito
74	1012	Kąsinowo	dito	dito
67	3793	Kobylepole	Poznań	dito
31	3664	Kowalewo	Chodzież	SJ. 54
11	525	Kokoszki	Krobia	BN. 54
90	4277	Kawcze	dito	dito
28	4544	Konarskie	Śrem	BN. 56
49	3346	Lipowiec	Krotoszyn	SJ. 56
35	3335	Lissówki	Poznań	BN. 56
38	3338	dito	dito	BN. 55
22	3491	Latalice	Środa	dito
116	3305	Ludomy	Oborniki	SJ. 51
58	373	Lubosz	Międzychód	SJ. 55
36	3661	Lubowice wielk.	Gniezno	dito
24	3642	Łubówko	dito	BN. 56
277	1187	Leszno	Wschowa	BN. 55
286	1196	dito	dito	SJ. 55
291	1201	dito	dito	dito
293	1203	dito	dito	BN. 56
298	1208	dito	dito	dito
309	1219	dito	dito	dito
312	1222	dito	dito	SJ. 55
66	4372	Młodziejewice	Września	SJ. 56
64	4370	dito	dito	BN. 56
68	4078	Marszewo	Pleszew	dito
102	3673	Morakowo	Wągrowiec	dito
12	1631	Ordzino	Pleszew	BN. 55
70	3067	Obra	Krotoszyn	SJ. 54
36	2503	Popówko	Oborniki	BN. 56
41	4254	Pomarzany kośc.	Gniezno	dito
450	1112	Rydzyna	Wschowa	SJ. 55
456	1118	dito	dito	SJ. 56
463	1125	dito	dito	SJ. 55
468	1130	dito	dito	SJ. 56
488	1150	dito	dito	dito
494	1156	dito	dito	SJ. 55
39	1402	Rybowo	Wągrowiec	SJ. 56
32	3106	Radłowo	Września	BN. 55
41	659	Sarbinowo	Wągrowiec	dito
28	4436	Sworowo	Krobia	BN. 52
32	574	Sowina kośc.	Pleszew	BN. 53
14	4136	Strzelce	Krobia	dito
27	3593	Słomczyce	Września	SJ. 55
25	870	Starogród	Krotoszyn	dito
18	3680	Szkudła	Pleszew	BN. 56
114	1096	Targowagórka	Środa	dito
56	3706	Usarzewo	dito	SJ. 53
38	823	Wieczyn	Pleszew	BN. 55
27	3634	Żelice	Wągrowiec	SJ. 56
58	523	Źrenica	Środa	BN. 55
24	3906	Żółcz	Gniezno	BN. 54

Poznań, dnia 1. Października 1857.

Dyrekcya Jeneralna Ziemstwa.

DONIESIENIE.

Do byłych oficerów francusko-polskich mających akcye dotacyjne od Cesarza Napoleona I. na kanałach francuzkich, zwanych *Canaux d'Orléans, du Loing et du Midi.*

Niżéj podpisany otrzymał od administracyi pomienionych kanałów, upoważnienie do ogłoszenia nazwisk tych oficerów, którzy już oddawna nie zgłosili się po odebranie zaległych dotacyj, a takiemi są:

1) Zielonka Benedykt (Benoit), urodzony w Kotelaja(?) w gubernii Kijowskiéj, były pułkownik, mieszkający w roku 1832. w Warszawie przy ulicy Mazowieckiéj, który od tego czasu do dziś nie pobiera dotacyi.

2) Luszczewski Franciszek, były kapitan gwardyi francuzkiéj, kawaler legii honorowéj, ostatnią razą mieszkający we wsi Badowie, w powiecie Błońskim niedaleko Warszawy.

3) Daniszewski Józef, były oficer gwardyi francuzkiéj.

4) Szeptycki Wincenty, były oficer gwardyi francuzkiéj a potém jenerał wojsk polskich, mający dwie akcye dotacyjne na kanałaeh zwanych *du Midi*, mieszkający ostatnią razą we Lwowie.

Wszyscy ci wyżéj wymienieni, tudzież i inni którzy już od kilku lat nie zgłaszają się do pomienionéj administracyi, wezwani są niniejszém, aby sami lub ich sukcessorowie jako to synowie i córki, bracia lub siostry zgłosili się w listach frankowanych pod adresem: à M. Bońkowski Interprète — Traducteur juré près les Cours et Tribunaux, rue St-Honoré Nr. 247, à Paris, który trudniąc się poleceniami prawnemi, sądowemi i innemi wszelkiego rodzaju tak do Paryża jak i do całéj Francyi, wskaże sposób odebrania wszelkich zaległości, lub przelewu dotacyi na sukcessorów. — Wszystkie dzienniki polskie proszone są jak najuprzejmiéj o ogłoszenie tego obwieszczenia przynajmniéj siedm razy, co siedm dni.

Paryż, dnia 23. Września 1857.

H. N. Bońkowski, doktor prawa,
Tłumacz przysięgły przy sądach paryzkich,
247, rue St-Honoré.

Kurs giełdy berlińskiéj.

Dnia 19 Października 1857.	Stopa pCt.	Na pr. kurant papierami.	Na pr. kurant gotowizną.
Pożyczka rządowa dobrowolna	4½	—	99
dito z roku 1850. . . .	4½	—	99
dito z roku 1852. . . .	4½	—	99
dito z roku 1853. . . .	4	—	93
dito z roku 1854. . . .	4½	—	99
Obligi długu skarbowego	3½	—	82¾
dito premiów handlu morskiego . .	—	—	—
dito Marchii Elektoralnéj i Nowéj	3½	—	79½
dito miasta Berlina	4½	—	98¾
dito dito	3½	—	—
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowéj	3½	—	83
dito Prus Wschodnich. . .	3½	—	—
dito Pomorskie	3½	—	82½
dito W. X. Poznańskiego .	4	—	—
dito W. X. Pozn. (nowe) .	3½	—	84
dito Szląskie	3½	—	83¾
dito Prus zachodnich. . . .	3½	—	78½
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	89
Louisdory	—	—	109¾
Akcye kolei żelazn. Starogr Poznańsk.	3½	—	92½